

آقای رئیس،

چهل سال است که دولت ایران با نقض حقوق شهروندان خود و مخصوصاً اذیت و آزار جامعۀ بهائی که با اعدام‌های دهۀ 1980 میلادی شروع شد، و اکنون به خفقان و آپارتاید اقتصادی انجامیده، ذخایر عظیمی از استعداد های انسانی را به هدر داده است.

بهائیان بزرگترین اقلیت دینی غیرمسلمان در ایران هستند. بیش از 200 بهایی بعد از انقلاب در ایران اعدام شدند و صدها نفر خودسرانه زندانی گردیده‌اند و رسانه‌های دولتی و رهبران روحانی پیوسته به نفرت‌پرانی علیه بهائیان می‌پردازند.

خشونت و سلب انسانیت به زودی به تبعیض اقتصادی انجامید. مقصود واضح است و آن از بین بردن جامعۀ بهائی است. مصوبه‌ای مورخ اسفند 1369 ش (1991 م) که به امضای مقام رهبری رسیده و همچنین نمونه‌های بی‌شمار آزار و اذیت بهائیان، این نکته را تأیید می‌کند. مدارک و شواهد آن در وبسایت خانۀ اسناد بهائی‌ستیزی در ایران موجود است.¹

در سال‌های اخیر ده‌ها محلّ کسب متعلّق به بهائیان به‌زور تعطیل شده‌اند. با این اقدام، صاحبان مشاغل، کارکنان و صدها خانواده که متکی به درآمد آنها هستند از وسیلۀ امرار معاش خود محروم گردیده‌اند. جوانان بهائی از تحصیل در دانشگاه ممنوع شده‌اند. و همۀ بهائیان از مشارکت در حیات اقتصادی و اجتماعی ایران منع گردیده‌اند.

بی‌عدالتی اخیر کار را تمام می‌کند. برای دریافت کارت شناسائی ملی جدید، متقاضیان باید دین خود را قید نمایند ولی فقط ادیان اسلام، زردشتی، مسیحی و یهود ذکر شده‌اند. بدون این کارت اجرای امور اولیۀ ای مانند مبادلات مالی، معاملات ملکی، درخواست خدمات اولیۀ و بسیاری امور دیگر غیرممکن است. بهائیان در مورد هویت خود دروغ نخواهند گفت و این به این معناست که آنها از دریافت کارت شناسائی و نیازهای اولیۀ زندگی محروم خواهند شد.

از رهبران ایران می‌خواهیم که فوراً دست از این حملۀ اخیر بردارند و به‌جای آن به آسایش مردم کشور خود بیندیشند.